

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Грушки Назарія Васильовича щодо
відповідності Конституції України (конституційності) абзацу восьмого
частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу
України**

К и ї в
30 вересня 2026 року
№ 245-3(I)/2026

Справа № 3-198/2026(414/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Грушки Назарія Васильовича
щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу восьмого
частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали
справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Грушка Н.В. із клопотанням
перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій
статті 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 29,
частині другій статті 64 Конституції України (конституційність) абзац восьмий

частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кодексу „під час дії воєнного стану слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтями 109–114², 258–258⁶, 260, 261, 402–405, 407, 408, 429, 437–442¹ Кримінального кодексу України“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У судовому засіданні прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю Львівської обласної прокуратури, Криштанович С.С. заявив клопотання про продовження Грушці Н.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою строком на 60 днів без визначення розміру застави.

Шевченківський районний суд міста Львова ухвалою від 19 червня 2026 року, зокрема, задовольнив клопотання прокурора відділу нагляду за додержанням законів органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю Львівської обласної прокуратури, Криштановича С.С. про продовження Грушці Н.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою строком на 60 днів без визначення розміру застави.

Львівський апеляційний суд ухвалою від 26 червня 2026 року апеляційні скарги захисників Скоромної І.М. та Білана П.В., які діяли в інтересах Грушки Н.В., залишив без задоволення, ухвалу Шевченківського районного суду міста Львова від 19 червня 2026 року про продовження Грушці Н.В. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою строком на 60 днів без визначення розміру застави залишив без змін.

Суд апеляційної інстанції, керувався тим, що суд першої інстанції правильно продовжив Грушці Н.В. „запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, оскільки відсутні підстави вважати, що інші, більш м'які запобіжні заходи, передбачені ст. 176 КПК України, зможуть забезпечити виконання обвинуваченим процесуальних обов'язків та запобігти встановленим ризикам“.

3. Грушка Н.В. стверджує, що застосування судами оспорюваних приписів Кодексу у його справі „створює законодавчі передумови для непропорційного втручання у право на свободу. Формально надаючи суду дискреційне повноваження, вона фактично допускає системне невизначення застави щодо цілої категорії кримінальних правопорушень лише через їх юридичну кваліфікацію“. На думку автора клопотання, „таке законодавче регулювання не забезпечує необхідного балансу між інтересами держави та фундаментальним правом людини на свободу“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу також зазначає, що тримання особи під вартою без визначення розміру застави має відповідати принципу пропорційності, оскільки „легітимна мета захисту національної безпеки сама по собі не виправдовує автоматичного або майже автоматичного невизначення застави <...>. Законодавець має обґрунтувати чому саме повне невизначення застави є єдиним необхідним способом досягнення легітимної мети“.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на приписи Конституції України, Кодексу, практику Європейського суду з прав людини, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того,

яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Грушка Н.В. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кодексу, а фактично висловив незгоду із судовими рішеннями в його справі та законодавчим регулюванням обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою без визначення розміру застави.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що висловлення незгоди із судовими рішеннями не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів закону [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 23 лютого 2022 року № 5-у(II)/2022, від 7 вересня 2022 року № 5-уп(II)/2022].

Наведене свідчить про те, що конституційна скарга Грушки Н.В. не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Грушки Назарія Васильовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**